

Öngin vetrar- ætlan enn — biða nú eftir tölum fyri helikoptara

Landsstýrið biðar nú eftir einari rakstrar-ætlan fyri eina mögulega helikoptaraflugv-
ing. Tað kann hava avirkan á hana, hvat leigumálið fyri Teist-
an gevur av sær til Strandferðsluna.

Ítökiligaru var svarið ikki, tá vit i gjár spurdu Olaf Olsen, landsstýris-
mann, hvussu liður við vetrarferðar-
ætlanini. Nær Lands-
stýrið avgreiðir málið, visti hann ikki at siga.

Tvey uppskot eru um ferðætlan, annað frá samferðslunevnd-
ini, hitt frá Strand-
ferðsluni. Uppskotið frá samferðslunevnd-
ini er meira umfat-
andi og sjálvandi ti eisini dýrari.

Líkt er til, at Landsstýrið er meira sinnað fyri uppskoti-
num hjá samferðslu-
nevndini. Ti tað samtykti at hækka játtanina hjá Strand-
ferðsluni við trimum milliónum.

Við hesum hevði borið til at gjøgnumført næstan alt, sum nevndin skjýttur upp, s. i. g. Olaf Olsen. Men figgjarnvndin segði nei til eyka-
játtan til Strand-
ferðsluna. Játtadar eru 25 mill. kr. til Strandferðsluna i 1982/83 og 3 mill. kr. til helikoptaraflugv-
ing.

So enn eina tíð verður siglt eftir ferðætlanini, sum annars skuldi fara úr gildi 25. september.

Vetrarferðætlanin hjá Bygdaleiðum er hin vegin send út og komin i gildi.

hd

Einki trotabúgv — kom til skorin klæði

sjónarmið

Ídag

Jørgen Thomsen,
løgtingsmaður

Sjónarmið-skrivarin setir spurnartekin við, um henda borgarlaga samgongan hevði verið for fyrri at framt so stór tiltak sum undanfarna samgonga til frama fyri vinnuhjólina — sum vóru koyrd fast — ti borgarlaga flokkarnir vilja heldur klandrast um smámálini. Jørgen Thomsen skrivur, at hesin atburður er ofta tekin um máttloysi og ráðaløysi.

Í Dimmalætting, 23. okt. 1982, skrivur landsins lögmaður drúgvá grein um fiskivinnutrupulleikar, har sum vant er, at undanfarna samgonga fær skuldina. Hann sigur millum annað: „Verandi samgonga hevur arvað eina fiskivinnu i figgjargligum trupulleikum. Undanfarna samgonga tók ikki hond frá síðu fyri at loysa hesar trupulleikar. Teir góvu skarvin yvir og lögdu frá sær!“

Undir hinum stýrinum, tað vil siga, tá ið Javnaðarflokkurin, Fólkaflokkurin og Tjóðveldisflokkurin skipaðu landsstýrið, var fiskivinna okkara koyrd fast, so sum menn málbóru seg tá.

Høvuðsgrundin til tað stóru kreppuna, tá seinast i sjeitiár-
unum, vóru tær risastóru hæk-
kingar i oljuprisunum. Tað er so-
leiðis, at fiskivinnan, og alt okk-
ara vinnuliv, er sera viðbrekið, og kann skjótt koma i trongstöðu figgjargliga.

Tað er ti sera umráðandi, at teir lóggevandi myndugleikarnir, Løgtingið, roynir at stýra og laga sin politikk soleiðis, at vinnulivið fær tær frægast möguligu um-
stöður at virka undir. Ti soleiðis, sum ofta vist á, so hevur vinnulivið mangan verið i

trongstöðu figgjargliga, men eftir at hava fingið eina innspyrning peningaliga, so kunnu hesi skip og virkir hava hildið fram, og verið til gagn fyri land og fólk.

Men lat tað verða sligið rimmar fast, at hetta ikki bert má vera á ávisum stöðum, men so vissuliga um alt landið, soleiðis at tað skal bera til at hava skip alla staðni, og ikki bert á teimum stóru pláss-
unum, við stórum og sterkum virkjum aftan fyri seg, soleiðis sum rákið tykist at vera i dag. Fiskivinnan má lagast eftir hesum viðurskiftum, eisini, og ikki minst.

Tað var soleiðis fyri umleið trimum árum síðan, at tá var fiskiflota okkara rendur fastur. Hetta var undir hinum lands-
stýrinum. Tá varð samgongan, ið tá sat, noyðd til at seta i verk nýggjar inntøkulógir, fyri at kunna broyta studningsskipan-
ina til fiskivinnuna. Tað vil siga hækka allar studningar til hesa vinnu, og aftur at hesum varð tikið eitt uttanlandsland i lona skipum fyri lága rentu og laga-
ligar gjaldstreytir — hitt so-
kallaða serlanið.

Tað einasta, ið tá varð kravt, var, at eigarnir sjálvir skuldu útgeva 5% i mun til tað lán, ið

teir fingi jättað av serlani. And-
stöðan tók ikki undir við serlan-
inum, og omaná hetta kravdi sjálvstýrisflokkurin at spardi skatturin, sum partreiðarar høvdu avskrivað, fyrst skuldi gjaldast inn til skipið, áður enn nakar peningur kundi jättað, men hetta vann so ikki frama.

Men eg má kortini siga, at eg taki undi rvið tankanum i hesum, at eingin samfelagsborgari skal hava møguleika at misnýta tær studningsskipanir ella tær veð-
haldslógir, ið hitt almenna setir i verk, fyri at stuðla vinnulivinum, hesar skuldi ikki kunna verið nýttar til egnan vinning ella fyrir-
munar, og givið möguleika fyri at fólk kunnu liva i marglæti á annara kostna.

Ti mangur knógvar undir skattabyrðum i dag.

Men tað eigur eisini at sigast, at tað eru nógvir menn, ið ikki spinna gull av at vera skipa-
eigarar, heldur tvørtur imóti. Hetta hava teir gjørt fyri at skapa arbeidsplass til sin sjálvs og aðrar við, og avskrivning av skattinum er bert útsetils, og kemur ein dag til gjaldingar, av røttum.

Sigast kann, at tað tiltakið við serlaninum saman við studnings-
skipanum, ið tá vórðu framdar av undanfarna samgongu, hava gjørt tað møguligt hjá skipum okkara at halda fram.

Tá varð eins og lagt eitt nýtt figgjargligt stöði undir fiskivinnu

okkara sum av broyttum umstöðum varð komin i figgjargliga trongstöðu.

Tað, ið eg vil vísa á, er, at tað búgv, ið vit lótu ur hondum, ikki var nakað trotabúgv, soleiðis sum sagt verður, men kann heldur sigast við gamla orðataki-
num, at henda samgongan kom til skorin klæði. Einum má eisini verða loyvt at ivast i, um henda samgongan hevði verið for fyrri at gjøgnumført eitt so vittfevnandi tiltak, sum tað ið tá varð framt.

Ti hesir flokkar eru ikki førir fyri at semjast um nøkur stór-
mál, men velja heldur at kland-
rast um smámálini, og so má samfelagið fáa ta slagsíðu, tað vera vil fyri teimum.

Hesin atburður er ofta tekin um máttloysi, ella ráðaløysi, tá ið menn ikki eru førir, ella ikki megna tað, ið teir veruliga skulu taka sær av, ella gera, at teir tá heldur stríðast um smámálini, ið gjørd verða til vandamál.

Javnaðarflokkurin ásannar altið, at ikki slepst undan at halda vinnuhjólina og vinnu-
livinum gangandi, og at tað má stýrast soleiðis, at tað skal loysa seg at fiska, og at tað skal loysa seg at arbeida — og vil javnaðar-
flokkurin altið berjast imóti arbeidsløysi. Og eitt er at siga afturat, at fyrsta treytin fyri figgjarpolitikki i einum samfelag má vera hon, at fólk fáa nakað fyri hendurnar.

Jazzfelagið i Perluni

5. november: Streingja-
súpan
6. november: Streingja-
súpan

Ungmannafelagið Virkið á Sandi

6. november: Aria

Fólkaflokkurin fremur »minniluta-diktatur«

Ein grein, sum landsstýris-
maðurin Eilif Samuelsen
hevur i Dimmalætting tús-
dagin, avdúkar, at Fólka-
flokkurin fremur minniluta-
diktatur i so stóran mun, at hann nú hevur klárð at lagt allar flokkarnar i einum ávis-
um máli fyri sinum ynski.

Greinin avdúkar, at einasta flokkur, sum i sjálvum sær hevur viljað lagt royndarstöð og búnaðarskulu i Kollafirði er Fólkaflokkurin.

Tá málið tvær tær seinastu ferðirnar hevur verið fyri i lögtinginum, kom Sambands-
flokkurin ikki við síni stöðu. Men i Dimmu túsdegini skrivur landsstýrismaðurin:

„Viðvikjandi bygging av royndarstöð hevur Sam-
bandsflokkurin altið hildið, at um ein slík stöð skuldi byggjast, so átti hon at ligið á Sandoyinni.

Tá ið samráðingar um skipan av hesi samgonguni fóru fram, strongdi Fólka-
flokkurin ómetaliga hart á, at royndarstöðin skuldi verða á Høysgarði. Sambandsflokkurin eftirlíkaði hesum...“

Tey, sum hava fylgt við i hesum máli bara tað seinasta árið, minnst, at i fjór skeyt tingmaðurin hjá Javnaðar-
flokkinum i Sandoyinni, Tor-
alvur Mohr Olsen, upp at broyta avgerðina hjá undan-

farna landsstýri um at leggja royndarstöðina á Høysgarði og i staðin leggja hana i Skálavík.

Og ta ferðina avdúkaði Sandoyartingmaðurin, at Javnaðarflokkurin bert var gingin við til at leggja royndarstöðina i Kollafirði, ti Fólkaflokkurin høtti við ikki at atkvøða fyri uppskoti-
unum um dagpeningaskipan-
ina og Húsalandgrunnin, um Fólkaflokkurin ikki fekk royndarstöðina á Høys-
garði!

Hesum mótmælti Fólka-
flokkurin ikki. Men bæði Frambúðs- og Fiskivinnu-
flokkurin og Tjóðveldisflokk-

urin sögdu greitt, at teir vóru sinnaðir fyri Skálavík. Og fyri stuttum kom so Sjálv-
stýrisflokkurin við síni stöðu i samband við at flokkurin i figgjarnvndini ikki atkvøddi fyri at byggja royndarstöð. Eisini Sjálvstýrisflokkurin vil heldur byggja stöðina i Sandoyinni.

Taka vit so saman um, sæst, at allir flokkar á lög-
tingi eru imóti at leggja stöðina i Kollafirði, har tann eini flokkurin partu skal hava hana.

Nú vil ónkur kanska spyrja, hvi Fólkaflokkurin ikki ásannar meirilutan fyri at leggja stöðina i Skálavík,

politisk viðmerk- ing

og er so demokratiskur, at hann letur meirilutan ráða sum vanligt re?

Kanska ónkur fólkaflaks-
maður gevur eina fragreiðing um demokratisku stöðu Fólkaflaksins i hesum máli, sum fyri okkum ónkur er ein grov burtursjúgvan av einum demokratiskum meiriluta!

Johann Mortensen